

[Ministeren for skatter og afgifter]

man vurderer belastningen med den nuværende fradragsret eller man ikke gør det. Men det mest interessante er de fordelingspolitiske virkninger, hvordan de enkelte indkomstgrupper og de enkelte befolkningsgrupper berøres, alt efter om de er ejere eller lejere, om de har store eller små ejendomsværdier.

Vi kan være uenige om det samlede resultat, men jeg må fastslå, at det samlede resultat er, at lejerne får en lille lettelse. De lejere, der bor i tæt-lavt byggeri får en forholdsvis mærkbar lettelse. De husejere, der har almindelige, jævne indkomster og almindelige, jævne ejendomsværdier og typiske grundskyldpromiller, kan stort set være lige glade med vedtagelsen af disse forslag her. De husejere, som har utraditionelle kombinationer af høj indkomst og store ejendomsværdier, vil få en beskedent ekstra beskatning.

Det er de samlede virkninger af disse forslag, og det kan ved anvendelse af ekstreme forudsætninger om, hvordan Albertslund vil fastlægge sin grundskyldpromille i de kommende år, brydes af nogle tværgående virkninger, men hvis ikke disse ekstreme forudsætninger holder, er det billede, jeg her tegner, også generelt det korrekte billede af virkningen af dette forslag og de forslag, det hænger sammen med.

Formanden:

Det er mit indtryk, at flere af ordførerne gerne vil have ordet i anden omgang. Hr. Brixtofte.

Brixtofte (V):

Hr. skatteminister, man klarer ikke en diskussion om skattepolitik ved at sige sludder og vrøvl om modstanderens argumentation. Så let går det ikke; i hvert fald ikke her i folketinget. Ministeren siger, at jeg har ret i mit udsagn om, at 2.000 kr. i forhøjelse selvfølgelig udgør en større andel af en lille indtægt end af en stor indtægt. Det er rigtigt, og dermed bekræfter ministeren, at den samme stigning i kroner og øre rammer dem hårdst, der har de laveste indtægter, i forhold til dem, der har de højeste indtægter. Dermed bekræfter ministeren min argumentation.

Men dertil skal lægges følgende: Det fremgår klart af ministerens svar på spørgsmål i udvalget, at den, der i en kommune

med lav grundskyldpromille har en stor indtægt, også i kroner og øre, vil få en mindre stigning end den, der bor i en kommune med en høj grundskyld, og som har en mindre indtægt. Så også i kroner og øre rammer det hårdere den, der har mindre indtægter i en kommune med en høj grundskyld – det vil især sige socialdemokratiske kommuner – end den, der har en høj indtægt, men som bor i en borgerlig kommune.

Jeg forstår ikke, hvad der er hensigten, men det er nok det ideologiske, at man generelt ønsker at gøre det vanskeligere at have en ejerbolig og vil bruge det offentliges midler til at fremme bygningen af sociale boliger. Det var altså ikke sludder og vrøvl, og den omstændighed, at man er nødt til at bruge den slags udtryk, siger mere om den, der bruger udtrykkene, end om den, udtrykkene anvendes over for.

Hr. Arne Bjerregaard er meget ked af, at der overhovedet er kommet bilag frem i sagen, forstår jeg; der er indtil flere bilag, som hr. Arne Bjerregaard er utilfreds med. Hr. Arne Bjerregaard er utilfreds med, at boligministeren helt ærligt svarer, at dette forslag påvirker boligbyggeriet i nedadgående retning. Hr. Arne Bjerregaard er ked af det og kunne godt have tænkt sig, at det også indgik i forligsaftalen, hvordan bilagene skulle svares. Men der er ikke noget at gøre, hr. Arne Bjerregaard; bilagene fortæller det rigtige, at dette forslag påvirker boligbyggeriet i nedadgående retning; dér har boligministeren helt ret.

Dernæst er hr. Arne Bjerregaard utilfreds med alle de beregninger, som skatteminister selv har fremlagt. Det er ikke venstre, der har lavet disse beregninger, det er skatteministeren, og de viser klart den skævhed, der er i byrdefordelingen mellem forskellige indkomstgrupper som følge af, at dette forslag gennemføres.

Men der var én ting, der interesserede mig i det, hr. Arne Bjerregaard sagde, nemlig at det, der her er sket, ikke er noget, kristeligt folkeparti har givet som indrømmelse; jeg forstod nærmest, at det, der nu sker, er kristeligt folkepartis politik. Det er jo en anden sag, så ved vi det. Så ved vi, at kristeligt folkeparti har den politik, at man ønsker at skærpe beskatningen af ejerboligerne og dermed skabe mulighed for at forøge det sociale